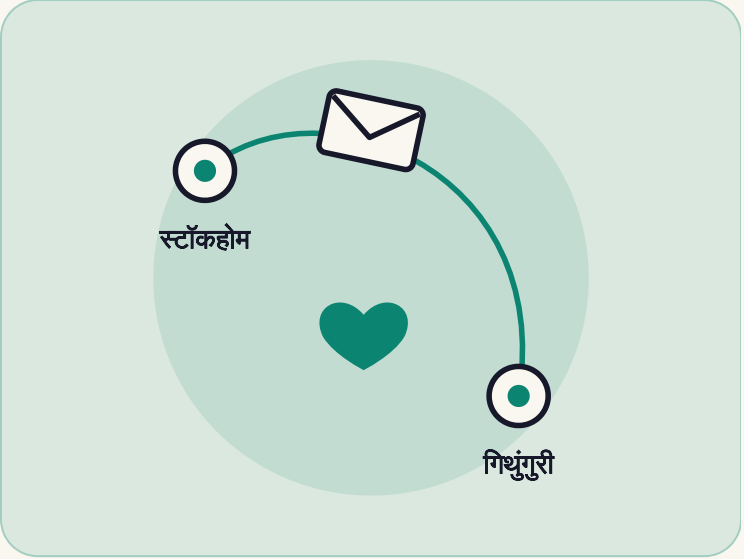

स्वीडन आणि केनिया

दोन खंड पार करणारे 15 डॉलर

स्वीडनमधल्या एका शिक्षिकेने केनियातल्या एका मुलाच्या शिक्षणाचा खर्च उचलला, ज्याला ती कधीच भेटली नव्हती. अनेक दशकांनंतर तो मुलगा तिला शोधत आला.

कुठे स्टॉकहोम ते गिथुंगुरी

कोण हिल्डे बॅक, एक बालवाडी शिक्षिका, आणि ख्रिस म्बुरू, ज्या मुलाच्या शिक्षणाचा खर्च त्यांनी उचलला

केव्हा 1938 ते 2021

4 मिनिटांचे वाचन

गोष्ट

1938 मध्ये जर्मनीतल्या गेल्लेनकिर्शेन शहरात एका किशोरवयीन मुलीला सांगण्यात आलं की आता ती शाळेत जाऊ शकत नाही. कारण ती ज्यू होती. तिचं नाव होतं हिल्डे बॅक.

जानेवारी 1940 मध्ये ती निर्वासित म्हणून स्वीडनला पोहोचली. तिचे आई-वडील होलोकॉस्टमधून वाचू शकले नाहीत. थेरेसिएनश्टाट आणि आउशवित्झच्या छावण्यांमध्ये त्यांना मारण्यात आलं.

हिल्डे स्वीडनमध्येच राहिल्या आणि बालवाडी शिक्षिका झाल्या. नंतर त्यांनी इतर बालवाडी शिक्षकांना प्रशिक्षणही दिलं. सुमारे 35 वर्ष त्या स्टॉकहोममधल्या एकाच फ्लॅटमध्ये राहिल्या.

नंतर त्या अशा एका योजनेत सामील झाल्या ज्यात शिक्षक केनियातल्या मुलांना मदत करत. त्या दर महिन्याला सुमारे 15 डॉलर देत, आणि त्या मुलाला त्या कधीच भेटल्या नाहीत. त्यांच्यावरच्या चित्रपटात त्या म्हणतात की हे समुद्रातल्या एका थेंबासारखं वाटायचं. याचा काही उपयोग होतो का, असा प्रश्न त्यांना कधी कधी पडायचा. तरीही त्या पैसे पाठवत राहिल्या.

चित्रपटात त्या याचं कारण सांगतात. त्या स्वीडनला आल्या तेव्हा कुणीतरी त्यांनाही मदत केली होती.

तिकडे, केनियातल्या एका गावात

ते मूल होतं ख्रिस म्बुरु, गिथुंगुरीजवळच्या एका गावातला मुलगा. तो मातीच्या घरात वाढला. माध्यमिक शाळा मोफत नव्हती, आणि त्याच्या भागातल्या बहुतेक कुटुंबांना तिचा खर्च परवडत नव्हता. एकदा तर फी न भरल्यामुळे त्याला प्राथमिक शाळेतून काढून टाकण्याची धमकीही मिळाली होती.

हिल्डेच्या पैशांमुळे तो प्राथमिकपासून माध्यमिकच्या शेवटापर्यंत शाळेत टिकून राहिला. तो खूप हुशार विद्यार्थी होता. तो नैरोबी विद्यापीठात गेला आणि 1990 मध्ये पदवीधर झाला. मग त्याला हार्वर्ड लॉ स्कूलमध्ये प्रवेश मिळाला.

त्याच्यासाठी त्या “माझ्या आयुष्यात येऊन ते सावरणाऱ्या देवदूत” होत्या.

खिस म्बुरू, JTA नुसार

म्बुरू संयुक्त राष्ट्रांमध्ये रुजू झाले आणि मानवी हक्कांवर काम केलं. त्यांच्या कामात नरसंहार आणि मानवतेविरुद्धच्या गुन्द्यांचा तपासही होता. ज्या स्त्रीने त्यांच्या शिक्षणाचा खर्च उचलला होता, तिने आपले आई-वडील नरसंहारात गमावले होते.

शोध

2001 च्या सुमारास म्बुरूंनी आपल्या भागातल्या मुलांसाठी एक छोटा शिष्यवृत्ती निधी सुरू केला. त्यांनी त्याला नाव दिलं हिल्डे बँक एज्युकेशन फंड. हिल्डेंशी त्यांच्या संपर्क तुटला होता, आणि त्यांनी कधीच प्रत्यक्ष भेटून त्यांचे आभार मानले नव्हते.

म्हणून ते त्यांना शोधायला निघाले. दोन्ही देशांतल्या लोकांच्या मदतीने त्यांनी हिल्डेना स्वीडनमध्ये शोधून काढलं. काही काळानंतर ते नैरोबी विमानतळाच्या आगमन कक्षात उभे होते, हातात हिल्डेंच्या नावाचा फलक घेऊन.

~\$15

दर महिन्याला, अनेक वर्ष

2001

त्यांच्या नावाने निधीची
सुरुवात

98

निधनाच्या वेळी हिल्डेंचं
वय

तोपर्यंत हिल्डे ऍंशीच्या पुढे गेल्या होत्या. म्बुरूंच्या गावात गायकवृंद, मेजवानी आणि पारंपरिक पोशाखांनी त्यांचं स्वागत झालं. त्यांना किकुयू समाजाच्या मानद ज्येष्ठ म्हणून सन्मानित करण्यात आलं. तरीही आपलं दान छोटंसं होतं, असंच त्या म्हणत राहिल्या. म्बुरूंनी त्यांना आपली दुसरी आई म्हटलं.

जेनिफर आर्नोल्ड यांच्या A Small Act या माहितीपटामुळे ही गोष्ट आणखी खूप लोकांपर्यंत पोहोचली. त्याचा प्रीमियर 2010 मध्ये सनडान्स चित्रपट महोत्सवात झाला. हा चित्रपट मर्यादांबद्दलही प्रामाणिक आहे. फक्त दहा शिष्यवृत्त्या होत्या, आणि चित्रपटात दाखवलेल्या तीनपैकी दोन मुलांना शिष्यवृत्ती मिळाली नाही.

हिल्डे बँक यांचं निधन 2021 च्या सुरुवातीला वयाच्या 98 व्या वर्षी झालं.

केव्हा काय घडलं

- **1938** जर्मनीत हिल्डेना शाळेत जाण्यापासून रोखलं जातं.
- **1940** त्या निर्वासित म्हणून स्वीडनला पोहोचतात.
- **1990** ख्रिस नैरोबी विद्यापीठातून पदवीधर होतात.
- **2001** हिल्डे बँक एज्युकेशन फंड सुरू होतो.
- **2010** सनडान्समध्ये A Small Act चा प्रीमियर.
- **2021** वयाच्या 98 व्या वर्षी हिल्डेचं निधन.

प्रकरण दुसरे

ही गोष्ट खास का आहे

बहुतेक प्रेरणादायी गोष्टी अशा लोकांच्या असतात ज्यांनी काहीतरी खूप मोठं केलं. ही गोष्ट अशा छोट्या दानाची आहे, ज्याकडे देणारीचंही फारसं लक्ष नव्हतं. पैसे कुठे गेले हे हिल्डेना कधीच कळलं नाही. त्या कोण होत्या हे म्बुरुंना कधीच माहीत नव्हतं.

आमचं मत

ही एका साखळीचीही गोष्ट आहे. हिल्डे स्वीडनला पोहोचल्या तेव्हा कुणीतरी त्यांना मदत केली. हिल्डेनी ख्रिसना मदत केली. ख्रिसनी एक निधी उभारला, ज्याने आणखी अनेक मुलांना आधार दिला.

प्रकरण तिसरे

आपण काय शिकू शकतो

1

छोटं दान आपोआप चालू ठेवा

आपल्या दानाचा उपयोग होतो की नाही याची हिल्डेना शंका होती, तरीही त्या महिन्यामागून महिना देत राहिल्या.

हे करून पाहा: या आठवड्यात एखाद्या कार्यासाठी किंवा व्यक्तीसाठी एक छोटं मासिक ऑटो-ट्रान्सफर सुरू करा.

2

मिळालेली मदत पुढे न्या

हिल्डेनी दिलं, कारण त्यांनाही मदत मिळाली होती.

हे करून पाहा: कठीण काळात तुम्हाला मदत करणाऱ्या दोन व्यक्तींची नावं लिहा. आज तशाच परिस्थितीतल्या कुणासाठी तरी एक ठोस गोष्ट करा.

3

कृतज्ञतेला एक व्यवस्था बनवा

म्बुरुंनी फक्त धन्यवाद म्हटलं नाही. त्यांनी एक निधी उभारला, जो वर्षानुवर्ष चालू आहे.

हे करून पाहा: तुम्ही एखादा व्यवसाय किंवा टीम चालवत असाल, तर एखाद्या चांगल्या कामाला दरवेळी होणारी प्रक्रिया बनवा.

4

त्यांच्या मदतीमुळे काय घडलं ते सांगा

म्बुरुंनी शोधून काढेपर्यंत आपल्या पैशांचं काय झालं हे हिल्डेना माहीतच नव्हतं.

हे करून पाहा: ज्यांनी तुमची वाट बदलली, त्यांना एक संदेश पाठवा. त्यांच्यामुळे आज तुम्ही काय करता ते सांगा.

5

नेमका अडथळा शोधा

म्बुरुंसाठी अडथळा होता शाळेची फी.

हे करून पाहा: ज्यांना तुम्ही मदत करू इच्छिता, त्यांना विचारा की नेमकं काय त्यांना अडवत आहे.

एखादं छोटंसं चांगलं काम कुठवर पोहोचतं, हे तुम्हाला
क्वचितच दिसेल. तरीही ते करा.

स्रोत (इंग्रजीत)

Roger Ebert

[Review of A Small Act](#)

Daily Nation (Kenya)

[She fled Nazis, lived to help poor](#)

Harvard Law School

[A Small Act Multiplied](#)

JTA

[Review of A Small Act](#)

तथ्य-तपासणी टीप: बातम्यांमध्ये मासिक दानाची रक्कम सुमारे 11 ते 15 डॉलर सांगितली आहे, आणि हिल्डेंच्या निधनाच्या नेमक्या तारखेबद्दल स्रोतांमध्ये थोडा फरक आहे. "आमचं मत" असलेल्या ओळी आमचं स्वतःचं विश्लेषण आहे. बाकी सर्व माहिती वरील स्रोतांमधून घेतली आहे.